

ROOS

BEHOORT BIJ PANORAMA

1 JUNI 1939

„EEN... TWEE... HUP!”

167

HET EINDE VAN EEN ZEE SCHUIMER

EEN goede honderd jaar geleden woonde in een dorpje aan de Italiaanse kust twee visserskinderen, Beppo en Tonia. Iedere morgen gingen zij samen naar het strand, om te zien of er in de netten, die zij 's avonds te voren hadden uitgezet, wat vis zat. Dat deden ze nu al enkele jaren; nu eens was de vangst goed geweest, dan weer uiterst mager. Maar vandaag, dacht Beppo, zou de vangst zeker goed zijn. De hemel zag er uit als een staalblauwe koepel; de zon bescheen water en zand en de zee leek wel één grote, parelmoeren schelp. Was het een wonder dat de kinderen zo opgetogen en vol goede hoop waren? Beppo had zijn netten opzettelijk heel ver op het strand uitgezet, want hij meende, dat op de plaats, waar de andere vissers gewoonlijk werkten, haaien waren. De vissers hadden er immers al herhaaldelijk over geklaagd, dat hun netten beschadigd waren toen ze die uit zee trokken. Het was dus begrijpelijk, dat Beppo niet weinig teleurgesteld was, toen ook zijn netten gedeeltelijk aan flarden waren gerukt. Dagen, ja, misschien weken arbeid zou het vorderen,

om alles weer spoedig te herstellen. Tonia was al even verdrietig als Beppo.

„Eén ding begrijp ik niet,” zei Beppo. „Als de haaien zo iets doen, dan slepen ze de gehavende netten toch niet naar het strand! Ik heb net zo'n idee dat dit meer het werk is van mensenhanden dan van de haaien.”

Tonia wist eigenlijk niet wat ze er van denken moest. „Ik heb touw en gereedschap bij me, Beppo, laten we gauw aan het werk gaan, en redden wat er nog te redden is. Onderwijl kunnen we het stuk net, dat niet kapot gesneden is, uitzetten.”

„Goed,” zei Beppo. „We gaan boven op de klip zitten om de netten te herstellen. 't Wordt hoog water en op de klip heb je zo'n prachtig uitzicht, al is het er ook wat warmer, als de zon staat te branden.”

Tonia stemde dadelijk met haar broer in en even later zaten de twee visserskinderen ijverig te mazen in de blakerende zon.

„Voor vandaag is de vangst mislukt,” zuchtte Beppo. „Ik had nog wel zó gehoopt, dat het stralende begin van de nieuwe dag

krijzen van zeevogels, die om de klippen scheerden, was hoorbaar.

Terwijl Tonia druk aan het mazen was, zat Beppo even in gedachten verzonken naar de gezichtseinder van de zachtdeinende zee te turen. Plots werd zijn aandacht getrokken door een donkere schaduw aan de horizon. Beppo was een echt kind van de zee. Hij had heus geen kijker nodig, om te weten, dat die donkere schaduw, die ieder ander allicht voor een donkere wolk zou hebben aanzien, de omtrek van een schip was. En bij het ontdekken van dat vage stipje kwamen allerlei wilde verhalen, die de laatste tijd in het vissersdorpje de ronde hadden gedaan, weer in Beppo's hoofd op.

„Tonia,” fluisterde hij, „kijk eens wat dáár aankomt! Het is een vreemd schip! Zou het... zou het... het schip van Roden Pedro kunnen zijn?”

„Rode Pedro?” vroeg Tonia verbaasd en angstig. „Wat zou die hier komen zoeken? Hij kaapt en rooft immers alleen dáár, waar iets te halen is! Hij zal ons, arme vissers, zeker niet met een bezoek vereren. Ik geloof nooit, dat het Rode Pedro is!”

Beppo luisterde maar met een half oor naar zijn zusje. Terwijl hij zijn hand beschermend boven zijn ogen hield, tuurde hij ingespannen naar het naderende schip. „Ze gaan voor anker en zetten een sloep uit,” zei hij langzaam.

„We zullen nu gauw genoeg zien wat die vrijbuiters willen, als ze inderdaad vrijbuiters zijn. Kom, laten we op onze buik gaan liggen; dan kunnen we ze bespieden zonder dat we zelf worden gezien. Misschien is het tóch Rode Pedro met zijn mannen. En dan moeten we voorzichtig zijn. Al zou ook maar de helft waar zijn van de verhalen, die je over hem hoort, dan is hij altijd nóg wreed genoeg en is er alle reden, om hem uit de weg te gaan.”

„Wie weet,” zei Tonia, „zijn dat niet de boze geesten, die onze netten hebben vernield!”

De stip aan de horizon was intussen uitgegroeid tot een grote bark. Prachtig staken de zeilen af tegen de onbewolkte hemel en als een meeuw, die op het water dreef, naderde met regelmatige riemslag een sloep. Beppo en Tonia, die zich

Het wapen van Roden Pedro.

het voorteken voor een rijke vangst zou zijn. In plaats van met een flinke buit vis naar huis terug te keren, zitten we nu met hongerige magen in de brandende zon netten te herstellen.”

Alleen het zachte ruisen van de zee, dat je slaperig maakte en het

hoog boven het strand, achter de klip verborgen hielden, zagen dat de sloep, die zwaar geladen scheen te zijn, tegen het zand op schuurde. Een kort bevel weerklonk. Ruwe, verweerde kerels sprongen uit de boot en begonnen met pakken en balen te sjuuwen. Toen een paar van de kerels in de richting van de rotsen waren gelopen, kregen ze ruzie.... „Ik luister alleen maar naar de bevelen van kapitein Pedro!” zei de een nijdig.

De visserskinderen keken elkaar zwijgend aan. Het was dus tóch het schip van den gevreesden Roden Pedro! Beppo volgde elke beweging van de zeeroovers, want dát waren ze, daaraan viel niet meer te twifelen. De mannen aan het strand zwoegden met vrachten op hun rug, terwijl Rode Pedro vooraanstapte. Toen hij langs de klip ging, waarachter Beppo en Tonia verscholen zaten, lachte hij spottend: „Ha, ha, ha, laat de vissers hier in de buurt hun

netten maar uitzetten, wij zullen er 's nachts de vis wel uithalen!”

„En we geven ze nog wat te doen ook, als ze hun netten kapot terugkrijgen,” grinnikte een van de mannen.

„Dát zijn dus de haaien, die onze netten vernielen,” zei Beppo woedend.

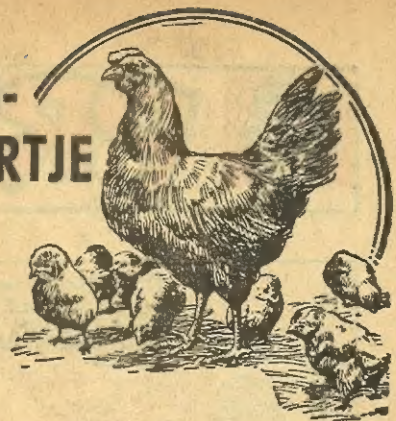
Een ogenblik later gingen Pedro en zijn mannen in gebukte houding een spelonk of grot binnen, waarvan Beppo en Tonia zelfs het bestaan niet hadden vermoed.

„Ze weten hier blijkbaar beter de weg dan wij,” zei Beppo, die inmiddels al een plannetje had bedacht. „Blijf jij hier zitten en verroer je niet,” zei hij, „dan loop ik naar het dorp om de overheid te waarschuwen.”

En zonder een ogenblik te

KUIKEN-MOEDERTJE

DOOR
VALLY

*Tok, tok, tok, kom gauw hier, kind'ren,
Kijk eens wat een zachte grond.
Hier zijn korreltjes en wormen
Die 'k alvast voor jullie vond.*

*Blijf maar in mijn buurt en luister,
Want ik zag een stoute kat,
Ergens om een hoekje loeren
Daar bij 't grote watervat!*

*Pik, pik, pik, kijk, bij dat steentje
Ligt wat brood: pik daar maar aan!
Je moet leren vroeg genoeg al
Vast je eigen gang te gaan.*

*Wees maar niet zo bang, ik waak wel;
Kaap dat sprietje gras maar weg.
Klok, klok, klok: er is geen onraad,
Maar loop niet tot bij die heg.*

*Tok, tok, tok: het is goed schuilen
Onder moeders zachte vlerk.
Als je, moe van 't lange zoeken,
Rusten wil na 't harde werk.*

aarzelen, rende Beppo naar het dorp....

Nog geen kwartier later stond de hele gewapende macht klaar om tegen Roden Pedro op te trekken.

Men belegerde de geheime grot, waarin hij zich met zijn mannen bevond en dwong hem spoedig tot overgave. Diep in de grot vond men reuzenstapels koopmansgoederen, die allemaal van zeeroof afkomstig waren.

Met de macht van Roden Pedro, zo genoemd om zijn rode baard, was het nu voorgoed gedaan, maar nooit heeft hij geweten, dat hij overwonnen werd door een eenvoudigen vissersjongen.

Tot op de huidige dag echter wordt de donkere spelonk in een rots aan de Italiaanse kust: de grot van Roden Pedro genoemd.

WILLY SCHERMELE

De mannen aan het strand zwoegden met vrachten op hun rug....

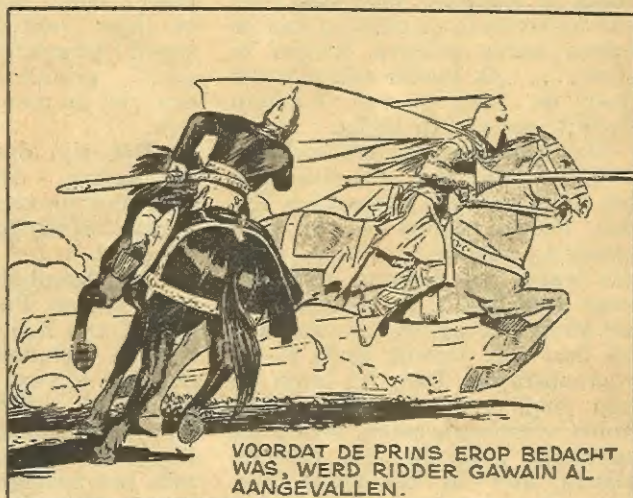

PRINS VALIANT

RIDDER ZONDER VREES
DOOR HAROLD R. FOSTER

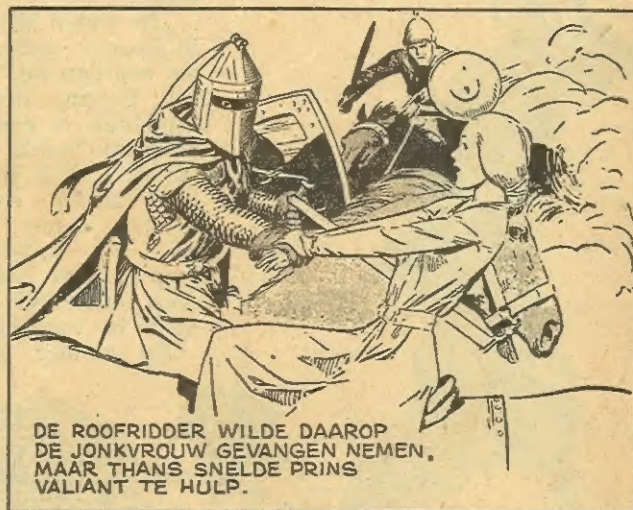
RESUMÉ: PRINS VALIANT PROBEERDE TE VERGEEFS DEN ROOFRIDDER TE BEWEGEN OM ZIJN WEG TE VERVOLGEN EN HEN MET RUST TE LATEN.

VOORDAT DE PRINS EROP BEDACHT WAS, WERD RIDDER GAWAIN AL AANGEVALLEN.

EN DAAR HIJ NOG UITERST ZWAK WAS, WERD HIJ SPOEDIG VAN ZIJN PAARD GEWORPEN EN DE OUDE WONDE SPRONG WEER OPEN.

DE ROOFRIDDER WILDE DAAROP DE JONKVROUW GEVANGEN NEMEN, MAAR THANS SNELDE PRINS VALIANT TE HULP.

ZIJN AANVAL WAS ZO HEFTIG, DAT BEIDE PAARDEN TE GRONDE STORTTEN.

41

VAL EN ZIJN TEGENSTANDER SPRONGEN ONMIDDELLIJK RECHT EN BEGONNEN NU EEN GEVECHT OP LEVEN EN DOOD.

Copyright opera mundi

170

KITTYMUIS EN HAAR HOND

DOOR BRANDON WALSH

2-13

Copyright opera mundi

39 N. APOLOGY

BONT ALLERLEI

DROMEDARISPUZZLE

Van links naarrechts:

1. Lidwoord.
3. Zit onder de schoen.
5. Voegwoordje.
7. IJverig gevleugeld diertje, dat ons honing geeft.
9. Drank (geen thee, maar.....).
10. Zangnoot.
11. Stilte!
12. 1000 gram (afgekort).

Van boven naar beneden:

1. Wervelwind.
2. Vis (begint met een e).
4. Eerst de letter O en dan de K.
5. Boom.
6. Bewoner van Afrika.
8. Bevroren water.

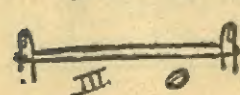
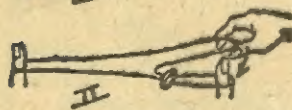
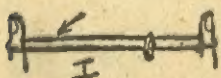
VOOR ONZE SNELTEKENAARS

Wie kent dien leuken clown niet met de narrenkap op? Willen jullie hem zien? Neem dan gauw een potlood en begin bij cijfer 1. Je trekt een lijntje naar 2, verder naar 3, enz., totdat je bij 't laatste cijfer 57 aankomt.

EEN KUNSTJE MET EEN RING

Je neemt een touw en knoopt de twee uiteinden aan elkaar. Schuif nu een ring over het touw en span dit strak tussen twee vingers (I). De ring zit nu netjes tussen de vingertoppen in en over het touw. Kunnen

Oplossingen vorig nummer VOGELPUZZLE

Horizontaal: 1. Egel; 5. Vogel; 7. Arglist; 10. Te; 11. Nier; 13. Naderbij; 15. Berm.

Verticaal: 1. Eva; 2. Gort; 8. Eggen; 4. Lel; 6. Linde; 8. Sier; 9. Term; 12. R. B.; 14. Ab.

AARDRIJKSKUNDE PUZZLE

1. Lienden. 2. Helmond. 3. Veen-dam. 4. Leersum. 5. Zaandam. 6. Alkmaar. 7. Haarlem.

Op de diagonale lijn kwam dan te staan: Leerdam.

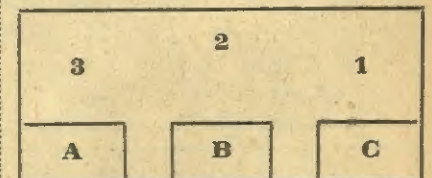
WIE KAN DAT?

SPREEKWOORDENREBUS 35
De beste paarden staan op stal.

BRONNENRAADSEL

A, B, en C zijn drie woningen, waar drie padvinders wonen. A heeft 't gebruik van bron 1, B 't gebruik van bron 2 en C 't gebruik van bron 3. De hopman heeft echter bepaald, dat ze alle drie tegelijk moeten water putten en dat hun wegen zich niet mogen kruisen. Hoe spelen ze dat klaar? Er is meer dan één oplossing, die aan de opgave voldoet.

jullie nu ook die ring er af nemen zonder het touw van de vingers te doen?

Het is een eenvoudig trucje en hoe vlugger je 't doet, hoe leuker het lijkt. Zie maar naar fig. II, hoe je begint. Die lus leg je over de vinger heen (zie pijltje) en de lus, die over de vinger lag, laat je 'r af vallen. Het touw blijft dus gespannen tussen de vingers, maar de ring is weg (III). Het is een aardig trucje, maar je moet 't vlug doen.

NU DE VOGELTJES ZO LUSTIG FLUITEN IN HET NIEUWE GROEN, GAAN WE SAMEN EENS ZO'N GEVLEUGELD VRIENDJE MAKEN VEEL MOEITE KOST HET NIET.

PRIK EEN
EIKEL VAST
OP EEN
AFGERUN-
DE KURK

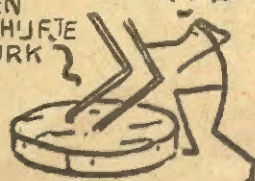

TWEE POOTJES
VAN METAAL-
DRAAD

TWEE STUKJES
LUCIFER
VOOR 'T BEKJE

VASTSTEKEN IN
EEN
SCHIJFJE
KURK

TWEE PAPIEREN VLEUGELTJES
EN KLAAR IS

ONS VOGELTJE

J. G. CONE

VLIEGEN: Vroeger en Nu

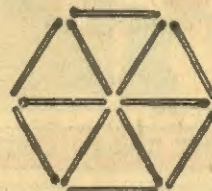
6. EERSTE PROEVEN IN ENGELAND

De ballon was al ruim een jaar uitgevonden, voordat de Engelsen eindelijk tot het inzicht kwamen, dat de mens de lucht had overwonnen. Er werden een massa proefvluchten gemaakt, maar met zo'n ellendig resultaat, dat de Engelsen maar niet begrepen, hoe men in Frankrijk zo enthousiast kon zijn over deze uitvinding.

VINCENT
LUNARDI.

Op 15 September 1784 maakte de jonge Italiaan Vincent Lunardi te Londen een proefvlucht in tegenwoordigheid van een grote menigte, den Prins van Wales en tal van hoogwaardigheidsbekleders. Zijn ballon was schitterend versierd en gevuld met waterstof. Als passagiers nam hij een hond mee, een kat en een duif. Hij legde een afstand af van 24 mijlen. Zijn vriend George Biggin zou hem vergezellen, maar de toeschouwers waren zo ongeduldig dat Lunardi tegen wil en dank moest opstijgen, nog voordat zijn ballon voldoende was gevuld.

LUCIFERSPUZZELTJE

„Kijk,” zei Jan met trots, „ik kan met die 12 lucifers zes driehoeken maken. Is dat niet knap?” „Helemaal niet,” zei Truusje, „kom maar eens hier. Ik zal er nog 6 lucifers bijleggen en dan heb je geen 12 maar 18 driehoeken. Kijk maar.”

En voordat Jantje bekomen was van zijn verbazing, had die kleine Truus het al klaar gespeeld. Maar hoe? Volgende week de oplossing.

De tocht verliep overigens uitstekend en de Engelsen waren gewoon opgetogen over die nieuwe soort sport.

James Sadler was de eerste Engelse piloot, die kort daarop een aantal goed geslaagde vluchten maakte en mevrouw L. A. Sage uit Londen was de eerste Engelse dame, die op 29 Juni 1785 in gezelschap van Lunardi en Biggin een ballonreis maakte.

Volgende week no. 7:
Van Engeland naar Frankrijk.

DAT ZIJN VAST ONZE COSTUUMS!

IK GA GAIJW NAAR HUIS OM'T AAN TE TREKKEN!

IK OOK!

